

پیاده سازی گردشگری الکترونیک در جهت توسعه گردشگری روستایی (بررسی تطبیقی و ارائه مدل پیشنهادی با توجه به شرایط معاصر ایران)

مهرداد غفاری^۱

۱- دانشجوی ارشد جغرافیا برنامه ریزی روستایی، دانشگاه پیام نور ارومیه

ایمیل: mehrdad28280@gmail.com

استاد راهنما

دکتر امامعلی عاشری

چکیده

گردشگری روستایی بالاخص گردشگری طبیعی روستایی که به نام اکوتوریسم روستایی تسمیه یافته است، از مهمترین رویکردهای اقتصاد گردشگری در راستای بهره وری بهینه و پایدار از منابع طبیعی و زیست بوم روستایی بشمار می رود که از جنبه های فرهنگی و اجتماعی، اقتصادی و معیشتی، و رشد و پیشرفت رشد ناخالص ملی مورد التفات فزاینده ای قرار گرفته و دارد که در این میان، پاسداشت و نگهداشت محیط زیست و منابع طبیعی، از مهمترین محورها و مولفه های گسترش آن بشمار می رود.

در واقع می توان گفت که در راستای اصلاح الگوی مصرف در حوزه منابع کشور که از متن بیانات رهبری در سال الگوی مصرف استفاده می گردد، می توان منابع طبیعی و جاذبه های گردشگری شرایط فعلی ایران را گنجینه و منابعی دانست که باید راهکارهایی در راستای روشهای استفاده بهینه، گسترش توجه گردشگران داخلی و خارجی به منابع و جاذبه های روستایی و روشهای مدیریت موثر و کارآمد این صنعت برداشته شود که با توجه به گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات، لازم است تا از این فناوری در توسعه و مدیریت گردشگری روستایی بهره برد.

بر این اساس در این مقاله در روش تحقیق تطبیقی و توصیفی با رجوع به نمونه های موردی در حال انجام و انجام شده ملی و بین المللی به ارائه یک مدل برای توسعه گردشگری الکترونیک پرداخته می شود. نتایج و یافته های پژوهش حاضر بر ارائه مدلی در توسعه گردشگری الکترونیک روستایی بر اساس چرخه دمیگ در محورهای ۱- طراحی و برنامه ریزی. ۲- اجرا. ۳- بازاریابی و کنترل. ۴- اقدام اصلاحی اشاره دارد که می تواند در شرایط معاصر ایران در توسعه گردشگری روستایی در راستای اصلاح الگوی مصرف در صنعت گردشگری روستایی در حوزه بکارگیری بهینه و کارآمد منابع و جاذبه های موجود مناطق روستایی حال حاضر ایران اشاره دارد.

واژگان کلیدی

گردشگری طبیعی روستایی گردشگری مجازی فناوری اطلاعات و ارتباطات چرخه دمیگ.